

ת"ד 8280/04/20 - מדינת ישראל נגד יבגני ממצ'נקו

בית משפט השלום לתעבורה בבאר שבע

ת"ד 8280-04-20 מדינת ישראל נ' ממצ'נקו
תיק חיצוני: 167151/2019

בפני כב' השופט הבכיר אלון אופיר

המאשימה	מדינת ישראל
נגד	ע"י שלוחת תביעות תנועה נגב ע"י דנה נעים
הנאשם	יבגני ממצ'נקו
	ע"י ב"כ עו"ד ברקוביץ' יהודית

גזר-דין

רקע כללי -

הנאשם הורשע על פי הודאתו בביצוע עבירות בניגוד לתקנות 22(א), 67(א), 21(ב)(2) בתקנות התעבורה יחד עם עבירה על סעיף 62(2) בפקודת התעבורה.

המדובר באירוע תאונתי מצולם מיום 16.4.19 בסמוך לשעה 18:30 עת נהג הנאשם אופניים חשמליים ברחוב רגר בעיר באר שבע והתקרב לצומת עם רחוב הנרייטה סולד.

הנאשם התקרב למעבר חצייה, ואף שבכיוונו דלק אור אדום ברמזור, הוא המשיך בנסיעה ופגע בהולכת רגל שירדה מהמדרכה לכביש לצורך תחילת חציית הכביש במעבר חצייה.

כאמור, האירוע המתואר לעיל מתועד בסרטון של מצלמת אבטחה במקום.

כתוצאה מהפגיעה של הנאשם בהולכת הרגל, הגב' זריבי תמר, בת 70 ביום התאונה, נגרמו לה חבלות קשות בכל גופה ובמיוחד בראש וברגל, חבלות אשר חייבו את אשפוז המידי לצורך ניתוח דחוף על מנת להציל את חייה, ולאחריו סדרה ארוכה של טיפולים וניתוחים נוספים שהובילו אותה למצב של שיתוק בחצי גוף ולשיקום ארוך וקשה שנמשך למעשה עד היום.

כמתואר לעיל, תוצאות התאונה גרמו חבלות של ממש ברף גבוה להולכת הרגל.

טיעוני הצדדים -

ב"כ המדינה סברה כי בנסיבות המתוארות לעיל מתחם הענישה מתחיל במספר חודשי מאסר בפועל עד שנת מאסר, לצד תקופת פסילה ארוכה, ענישה צופת פני עתיד ופיצוי כספי לנפגעת.

בטיעוניה הדגישה התובעת את הסבל הרב שנגרם לנפגעת בתאונה קשה זו, ואת הסבל הארוך שנגרם למשפחת הנפגעת אשר תומכת וסועדת את הנפגעת מיום התאונה ועד היום.

את עמדתה תמכה התובעת בפסיקה רלוונטית הממחישה ענישה שנגזרה במקרים אחרים של תאונות עם חבלות של ממש.

ב"כ הנאשם הגישה במסגרת טיעוניה את סרטון האירוע בו ניתן לראות את התאונה עצמה.

בדבריה הסבירה כי הנאשם דיווש על אופניו במהירות נמוכה, התקרב למעבר החצייה, ורק כאשר היה קרוב אליו ירדה הולכת הרגל לתוך הכביש מבלי שהביטה שמאלה וזאת על פניו בניגוד לחוק.

ב"כ הנאשם הדגישה כי הנאשם לוקח אחריות מלאה על התנהגותו בפרשה זו ומביע צער עמוק על הסבל הקשה שגרם לנפגעת ולמשפחתה, אך סבורה שיש לתת משקל גם לרשלנות התורמת שבדרך חציית הולכת הרגל ללא כל מבט לכביש טרם חצייתה, גם אם אין מחלוקת כי כניסת הנאשם לשטח מעבר החצייה הייתה כאשר אור אדום דולק בכיוון נסיעתו.

ב"כ הנאשם הסבירה את נסיבות חייו המורכבות מאד של הנאשם שהוא בן 43, אב לשני ילדים בני 9 ו-14 ועובד כמפרנס יחיד של משפחתו כרתך במפעל מתכות.

עוד הדגישה ב"כ הנאשם כי אין לנאשם כל עבר תעבורתי מכביד כאשר לטענתה עברו גם התיישן, ויש לקחת לטובתו את הודאתו המלאה במיוחס לו ואת הבעת הצער העמוק והאמפתיה שהוא חש כלפי הנפגעת ומשפחתה.

ב"כ הנאשם סבורה שגם אם ייגזר על הנאשם מאסר, צריכה תקופה זו להיות קצרה ובדרך של עבודות שירות, וכן התבקשתי לגזור פסילה לתקופה שאינה ארוכה עם סיווג למלגזה כדי לאפשר לנאשם יכולת בסיסית לפרנס את משפחתו.

דין -

מידת הפגיעה בערך החברתי המוגן

קדושת החיים וזכותו של כל אדם הנע בדרכים כי אחר לא יפגע בשלמות גופו ובריאותו הינם ערכים חברתיים אשר נפגעו כתוצאה מהתנהגות הנאשם בפרשה זו.

הנאשם התקרב בעודו נוהג אופניים חשמליים למעבר חצייה, וכאשר אור אדום דלק בכיוון נסיעתו, לא נתן זכות קדימה להולכת רגל שהחלה לחצות הכביש במעבר חצייה, פגע בה וגרם לה חבלות קשות מאד בכל גופה כמתואר בכתב האישום.

רף הפציעות החמורות שנגרמו בתאונה זו ואי הציות של הנאשם לאור האדום בכיוון יחד עם אי מתן זכות הקדימה להולכת הרגל, מעלה את מידת הפגיעה בערכים המוגנים לעיל לרף בינוני - גבוה שכן כתוצאה מהתנהגות הנאשם כפי שהיא מתוארת בכתב האישום, נגרמו לנפגעת חבלות שהותירו בנפגעת נכות ממשית לכל ימי חייה.

קביעת מתחם הענישה -

רף הרשלנות במקרה זה נכון שייקבע על ידי גם בהתאם לעובדות כתב האישום, אך גם בהתאם למוצג ה-1 אשר הוגש על ידי ההגנה (סרטון המתעד את האירוע עצמו) שכן באמצעות ראייה זו ניתן לבחון ולדייק את רף הרשלנות גם לאור התנהגות הולכת הרגל באירוע זה.

במוצג ה-1 ניתן להבחין בנאשם כאשר הוא מדווש באופניו (הגם שהמדובר בכלי רכב שיש לו יכולת תנועה חשמלית עצמאית ללא דיווש), וזאת במהירות שאינה גבוהה ביחס לכלי רכב הנוסעים לצידו ומצולמים אף הם באירוע.

ניתן להבחין בבירור בהולכת הרגל אשר עומדת על המדרכה וככל הנראה מרוכזת ברמזור של הולכי הרגל תוך שהיא ממתינה לאור ירוק.

מיד עם קבלת האור הירוק, ומיד כאשר האור הירוק שהיה בכיוון הנאשם הופך אדום, מתרחשים שני אירועים בו זמנית:

הנאשם לא שם ליבו להתחלפות האור שבכיוון נסיעתו לאדום וממשיך לנסוע ישר ללא כל בלימה וללא כל האטה, ואילו הולכת הרגל יורדת לכיוון הכביש מבלי שהיא מביטה שמאלה ומבלי שהיא מוודאת כי זכות הקדימה שלה אכן ניתנת לה על ידי כלי הרכב המתקרבים.

המדובר בשתי רשלנויות שהתרחשו בו זמנית כאשר ללא צל של ספק הרשלנות המרכזית ועיקרית היא של הנאשם, אך יש לקבוע בהגינות כי קיימת גם רשלנות תורמת של הולכת הרגל באירוע זה.

בנסיבות המתוארות לעיל, ומאחר ואין המדובר בנסיעה פרועה ומהירה של רוכב האופניים, ומאחר וכניסת הולכת הרגל לכביש הייתה מיידית ומהירה ללא מבט שמאלה, ובהינתן שזכות הקדימה הייתה חד משמעית של הולכת הרגל וחובה הייתה על רוכב האופניים להאט ולעצור עת התקרב למעבר החצייה, קל וחומר כאשר התחלף הרמזור לאדום, הרי שרף הרשלנות המשוכלל בנסיבות הוא אינו קל ויש לקבעו כרף בינוני.

רף פגיעות הגוף שנגרמו להולכת הרגל בפרשה זו, אישה מבוגרת כבת 70, הוא רף גבוה בכל קנה מידה.

הנפגעת הורדמה והונשמה, נאלצה לעבור מספר ניתוחי ראש לאחר שעברה פגיעה מוחית, נגרם לה שיתוק בפלג גופה השמאלי, ולמעשה חייה ניצלו בנס, לא מעט בזכות תמיכה שלא תיאמן של ילדיה ונכדיה אשר לא עזבו את מיטתה בבית החולים, עזבו עבודות כדי לסעוד אותה, דאגו לשיקומה ב"עלה נגב", ובזכות אהבתם ותמיכתם האין סופית הובילו למצב בו זכרונה שב אליה, היא חזרה לזהות את בני משפחתה, וכיום אף יש סיכוי שתחזור ללכת, אם כי הדרך לשם עוד ארוכה.

סקירת פסיקה רלוונטית לצורך קביעת המתחם:

מתחם הענישה לעבירות של נהיגה רשלנית בגינה נגרמה תאונת דרכים עם חבלות של ממש כולל רכיב פסילת רישיון נהיגה לתקופה שנעה על פי רוב החל משלושה חודשים עד מספר שנים [עיין: עפ"ת 40943-03-14 שגיא נגל נ' מ"י, הש' ר. בן-יוסף (3.4.14), עפ"ת 10348-03-14 מרים לוגסי נ' מ"י, הש' ר. בן-יוסף (13.3.14), עפ"ת 46532-03-13 משה אדזיאשוילי נ' מ"י, הש' כ. סעב (1.6.13), עפ"ת 7802-03-13 דדו נ' מ"י, הש' כ. סעב, (2.6.13)].

אם רף הרשלנות גבוה יותר או אם מתלוות עבירות חמורות נוספות הנעוצות בבסיס הרשלנות או אם תוצאות התאונה קשות - תקופת הפסילה ממושכת יותר.

ככל שרף הרשלנות והפגיעות עולה כך רף הענישה עולה וכשהתוצאות קשות במיוחד גם הוטלו עונשי מאסר בנוסף לרכיב הפסילה החל ממאסר על תנאי ועד מאסר בן מספר חודשים (עיין: עפ"ת 17608-04-10 אורי מכלוף נ' מ"י, ש' ח.בן עמי, (8.8.10), עפ"ת 2235-04-13 אלינור בוארון נ' מ"י, הש' ט. חיימוביץ', 16.12.13).

יחד עם זאת, כאשר רף הרשלנות נמוך או שרף החבלות שנגרמו אינו חמור, נגזרה ענישה שקרובה או זהה לחלקו הנמוך של המתחם שהוצג לעיל:

ברע"פ 1420/13 **איגור זורקובסקי נ. מ"י** נותרה על כנה ענישה של 7 חודשי פסילה בפועל, בגין גרימת תאונת דרכים תוך גרימת חבלות של ממש להולכת רגל בדמות שברים בכף רגלה.

בעפ"ת (ב"ש) 7554-06-13 שני אורנשטיין נ. מ"י קבע בית המשפט המחוזי את עונש הפסילה על 12 חודשים. בפרשה זו דובר על נסיעה אחורנית במגרש חניה וגרימת חבלות להולך רגל הכוללות שברים בעצמות הירכיים והזקקות לניתוח ושיקום. בית המשפט קבע כי בבחינת רף הרשלנות הספציפי לא היה מקום להעלות את עונש הפסילה לסף העליון של המתחם.

בפרשה זו הייתה הנאשמת נהגת חדשה.

ברע"פ 7195/15 **טססלי מיכאל נגד מדינת ישראל** פגע נהג בהולכת רגל שחצתה כביש בסמוך למעבר חצייה וגרם

לה לחבלות גוף קשות הכוללות שברים מרוסקים באגן ובמקומות נוספים בגופה. בית המשפט קבע כי שהות הולכת הרגל 2.15 שניות על הכביש טרם נפגעה מצדיקה את הרשעת הנאשם ובתי משפט מחוזי ועליון לא התערבו בקביעה זו תוך שאשרו כעונש ראוי (כאשר הרשלנות אינה גבוהה) ענישה הכוללת 3 חודשי פסילה בפועל, התואמת לענישת המינימום הקבועה בחוק.

מתחם הענישה שנקבע בפרשה זו נע בין 3 חודשי פסילה ועד ל- 12 חודשים.

בעפ"ת (ב"ש) 60802-07-13 **מדינת ישראל נ. חנן אחרר**, נקבע כי מתחם העונש ההולם בעבירה בה רף הרשלנות גבוה והפציעות חמורות, אינו יכול להסתכם בשנתיים פסילה של רישיון הנהיגה אלא אמור להיות חמור יותר.

לשיטת בית המשפט בפרשת אחרר, על הענישה לכלול את הנסיבות האישיות האפשריות ובין היתר, שקילת עברו התעבורתי של הנאשם הספציפי.

"לא ניתן לומר שנאשם שהורשע בגרימת תאונה חמורה ברף רשלנות גבוה, ולחובתו הרשעות קודמות רבות, מקסימום הפסילה שניתן יהיה להשית עליו הוא שנתיים בלבד."

לפיכך קבע בית המשפט כי רף הענישה יכול לעמוד על מספר שנים בהתאם לנסיבות התאונה ותוצאותיה.

באותו עניין התקבל הערעור על גזר הדין ובית המשפט קבע את תקופת הפסילה על 18 חודשים.

בית המשפט הסביר את החובה לגזור תקופת פסילה מוחשית בהתחשב ברף הרשלנות הגבוה ובעובדה כי התאונה התרחשה על מעבר חציה ונגרמו פציעות קשות לשני בני אדם.

בעפ"ת (ב"ש) 6895-03-12 לריסה לזנוביץ נ. מ"י קבע בית המשפט כי שיקולי בית המשפט קמא בגזירת העונש עת נבחנו תוצאותיה הקשות של התאונה, הסבל שנגרם לנהגת הרכב המעורב, ומאידך עברה התעבורתי הנקי של הנאשמת וכן רף הרשלנות שאינו גבוה, ("טעות רגעית בהיסח הדעת אשר הביא לאובדן שליטה על הרכב") כל אלה הינם שיקולים רלוונטיים לקביעת הענישה.

בית המשפט המחוזי קבע כי עונש פסילה של 24 חודשים, כאשר דובר בחבלות הכוללות שברים בכל הגוף ואשפוז של מספר ימים כולל שיקום אורתופדי, הינו עונש החורג מהרף הראוי בנסיבות ולפיכך נקבעה תקופת הפסילה על 17 חודשים.

ברע"פ 2564/12 **יחיאל קרני נ' מדינת ישראל (2012)** נדון עניינו של נהג אוטובוס בן 54, שלחובתו עבר תעבורתי קל. עפ"י עובדות כתב האישום, נהג קרני באוטובוס בכביש 444, בסמוך לצומת הכניסה לטוהם. בכיוון נסיעת קרני, דלק אותה עת אור אדום ברמזור. קרני לא ציית לאור האדום שדלק ברמזור בכיוון נסיעתו, חצה את קו העצירה ונכנס אל הצומת, חסם את דרכו של רכב פרטי שנכנס אל הצומת בחסות אור ירוק, אשר דלק בכיוון נסיעתו וכלי הרכב התנגשו. כתוצאה מהתאונה, ניזוקו כלי הרכב ונחבלו בגופן הנהגת המעורבת, חבלות קשות ביותר ובהן דימום בראש, שברים מרובים בעצמות הפנים, שבר מרוסק בארובה ימנית עם חשש לפגיעה בעצב הראיה, שבר בסטרנום, שבר באגן וכן קרעים בפנים שהצריכו ניתוח. בשל כל אלה אושפזה הורדמה ושחררה כעבור 50 יום תוך שנזקקת לטיפול שיקומי.

בתה הקטינה בת 4 של הנהגת המעורבת נחבלה אף היא חבלות קשות ובהן דימום בגזע המוח, אובחנו חולשה ביד שמאל ובכף רגל שמאל, הליכה בצורה לא יציבה, וכן בעיות בדיבור. אף היא שוחררה לאחר 50 ימי אשפוז בבית החולים והיא זקוקה להשגחת מבוגר בכל שעות היממה בהן היא ערה. ביהמ"ש השלום גזר על הנאשם, בין היתר, 6 חודשי מאסר **בעבודות שירות**. בערעור שהגישה המדינה הומר העונש למאסר בפועל לאותה תקופה. **בקשת רשות ערעור שהגיש הנאשם לעליון התקבלה תוך שביהמ"ש העליון מפחית את העונש למאסר בן 3 חודשים לריצוי בפועל.**

ברע"פ 3972/19 צביה קנטור גוז' נ' מדינת ישראל (29.5.19).

המבקשת הורשעה בעבירות של נהיגה בקלות ראש כשברמזור אור אדום, נהיגה שלא בכיוון החץ וגרימת חבלות של ממש. כתוצאה מהתאונה נחבלו חבלות קשות הולכת רגל ובנה הקטין (שברים, פגיעה בכבד ושיתוק הסרעפת להולכת הרגל וחבלת ראש קשה לבנה הקטין) וכן ניזוקו ארבעה כלי רכב. בימ"ש קמא קבע כי רשלנותה של המבקשת ניצבת ברף חומרה גבוהה וקבע כי מתחם העונש כולל פסילת רישיון הנעה בין 12-24 חודשי פסילה, פסילה על תנאי, קנס ומאסר עד שלושה חודשים שיכול וירוצה על דרך של עבודות שירות. בימ"ש קמא גזר על המבקשת 20 חודשי פסילת רישיון נהיגה, בניכוי 60 ימי הפסילה המנהלית; פסילה על תנאי; קנס בסך 3,000 ש"ח ומאסר על תנאי. ביהמ"ש המחוזי החמיר את העונש והעמידו על 32 חודשי פסילת רישיון נהיגה בניכוי 60 ימי הפסילה המנהלית; 250 שעות שירות לתועלת הציבור; פסילה על תנאי; קנס בסך 3,000 ש"ח ומאסר על תנאי. בקשת רשות ערעור נדחתה.

בעפ"ת (באר שבע) 27985-02-20 מדינת ישראל נ' יעקובסון (29.7.20).

המשיב הורשע על פי הודאתו בעבירות של נהיגה רשלנית, במצב השולל שליטה ברכב, סטייה מנתיב הנסיעה וגרימת תאונת דרכים שתוצאתה חבלות של ממש. לנהג המעורב נגרמו חבלות של ממש ובהן שברים בצלעות, שבר בדיאפזזה מקורבת של עצם הירך משמאל, הוא הובהל לבית חולים במצב קשה, כשהוא מורדם ומונשם, נזקק לסדרת ניתוחים לקיבוע השברים ולשיקום נשימתי ונירולוגי; וכן נחבל המשיב בגופו ושני כלי הרכב ניזוקו.

בית משפט קמא קבע כי מתחם העונש הולם נע ממאסר מותנה ולעד למאסר שיכול וירוצה בדרך של עבודות שירות וכן פסילה בת 7-48 חודשים וענישה נלווית וגזר על המשיב מאסר מותנה, פסילה בת 11 חודשים, בניכוי 60 ימי פסילה מנהלית, פסילה מותנית, של"צ בהיקף 250 שעות; צו מבחן למשך שנה; פיצוי בסך 2,000 ₪ לנפגע וקנס בסך 500 ₪.

בית משפט המחוזי קיבל את הערעור, קבע כי מתחם העונש ההולם נע מעונש מאסר שתחתיתו במספר חודשים שיכול וירוצה בדרך של עבודות שירות, ועד 18 חודשי מאסר, וכן פסילה בפועל בת שנים וגזר על המשיב 4 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות, תוך שצוין כי העונש קל יחסית לעונש שראוי היה להיגזר עליו בערכאה הדיונית, 30 חודשי פסילה, ביטל את רכיב השל"צ ולא התערב ביתר הרכיבים על אף שביקר את סכום הפיצוי שנפסק בהיותו בבחינת "לעג לרש".

ברע"פ 7257/12 **גדעון סנדרוביץ' נ' מדינת ישראל** (2012) נדון עניינו של נהג שפגע בהולכת רגל והדף אותה לכביש. כתוצאה מהתאונה נחבלה הולכת הרגל חבלה רב מערכתית קשה ביותר, קוגנטיבית ופיזית. הולכת הרגל סבלה עמוד 6

חבלת ראש קשה, דמם תת עכבישי טמפורלי, שברים בסקטרום ובאגן ולא הניעה את גפיה. היא הייתה מורדמת ומונשמת תקופה של כחודשיים, הועברה לשיקום למחלקה הסיעודית כשהיא מחוסרת הכרה עם קטטר קבוע מוזנת דרך זונדה ועם פצע לחץ בקרקפת. **ביהמ"ש השלום גזר עליו בין היתר 6 חודשי מאסר בפועל, ערעורי הנהג לביהמ"ש המחוזי והעליון נדחו.**

ברע"פ 3616/13 רמז רז נגד מדינת ישראל

נדון עניינו של נהג אשר היה קרוב לקטינות עת גרם לתאונה בה נפגעו שני הולכי רגל על מעבר חצייה (אחד מהם עם פגיעות ראש קשות ונגרמו לו 75% נכות לצמיתות).

על הנאשם (לגביו התקבל תסקיר חיובי הממליץ על ענישה בעלת אופי שיקומי מובהק) נגזרו בניגוד להמלצות התסקיר 12 חודשי מאסר בפועל, ובערעור שהוגש לבית המשפט המחוזי, **הופחת עונש המאסר בפועל ל- 8 חודשים ואושרה ענישה הכוללת 5 שנות פסילה.**

בית המשפט העליון, תוך שהפנה לפרשת ורד בן זויה (רע"פ 3764/05), דחה את בקשת רשות הערעור וקבע כי המדובר בענישה ראויה לנסיבות.

התייחסות בחומרה למעבר באור אדום ניתן ללמוד גם ממקרים חמורים יותר בהם הוטלו עונשי מאסר חמורים, וזאת לאור העובדה שנהג אשר עובר ברשלנות רבתי עבירות אלה, נוטל בהכרח - לאור מהותן של העבירות - סיכון גבוה, שלמרביית הצער מתממש לא אחת, וראו, למשל, ע"פ 4749/00 **יאסר סאלם נ' מדינת ישראל** [פדאור (לא פורסם) 01(2)79]; ע"פ 4165/05 **גיא זרובצ'יק נ' מדינת ישראל**, תק-על 2005(4), 2072.

לאחר שקבעתי את רף הרשלנות כבינונית (בשקלול הרשלנות התורמת), ולאחר שבחנתי את רף החבלות שנגרמו לנפגעת כחבלות קשות, ולאחר שבחנתי וסקרתי את הענישה הנוהגת בפסיקה לעיל, הגעתי לתובנות הבאות:

אני קובע כי מתחם הענישה בפרשה זו יחל ברכיב של מאסר לתקופה של 3 חודשים שיכול שירוצה בדרך של עבודות שירות ויגיע עד ל- 8 חודשי מאסר לריצוי בפועל מאחורי סורג ובריח.

אני קובע כי רכיב פסילת רישיון הנהיגה יחל ב- 8 חודשי פסילה בפועל ויגיע עד ל- 48 חודשי פסילה.

קביעת העונש ההולם ביחס למתחם הענישה אשר נקבע:

נסיבות שלא קשורות ישירות בתאונה

הנאשם הודה ולקח אחריות מלאה, יש לקחת נתון זה לזכותו בהתאם להוראות החוק שבתיקון 113 של חוק העונשין.

לנאשם רישיון נהיגה משנת 2003 ולחובתו 7 עבירות תעבורה קודמות שכולן למעט אחת (מסוג ת.ד ביום 23.9.2003) עבירות קנס.

משנת 2014 ועד למקרה זה אין לחובת הנאשם כל עבר תעבורתי וגם לא כל עבר פלילי.

הנאשם בן 43, אב לשני קטינים בני 9 ו-14 המפרנס אותם מעבודת כפיים כרתך במפעל למתכת.

אשת הנאשם אינה בארץ מאחר ונאלצת היא לסעוד את אימה בחו"ל בשל מצבה הרפואי הקשה.

לנאשם חובות כספיים כבדים והוא עובד במספר עבודות כדי להצליח ולפרנס באופן בסיסי את משפחתו.

הנאשם הביע בקולו בבית המשפט חרטה עמוקה על התנהגותו הרשלנית בפרשה זו ועל הכאב והצער שגרם לגב' תמר זריבי ולמשפחתה. הוסבר גם כי הנאשם לא פנה להתנצל ישירות בפני הנפגעת מאחר והמדינה רשמה אותה כעדה ובהתאם לחוק הוסבר לו כי אסור לו לפנות אליה.

מנגד, שקלתי גם לאחר ששמעתי את עדותה של הגב' אשרת עזרא (בתה של הנפגעת) את כמות הכאב והסבל שעברו הנפגעת ומשפחתה באירוע זה.

המדובר בסבל שקשה לתאר אותו במילים, ולמעשה בסוג של נס נותרה הנפגעת בחיים ובעיני בעיקר בזכות האהבה והתמיכה שהעניקה ומעניקה לה גם בימים אלה משפחתה.

בשקלול היעדר עבר תעבורתי כבד, לקיחת האחריות המלאה של הנאשם, נסיבות חייו כפי שנסקרו על ידי לעיל ומנגד כמות הסבל והצער שגרמה רשלנותו, הגעתי למסקנה ולפיה עונש המאסר בתיק זה יהיה **מעל חלקו הנמוך של המתחם** ויגיע ל- 4 חודשי מאסר שירוצו בדרך של עבודות שירות.

ביחס לרכיב הפסילה וכדי לאזן את החלטתי שלא לגזור במקרה זה רכיב של מאסר מאחורי סורג ובריח, אני קובע כי עונש זה יהיה לתקופה קרובה לחלקו העליון של המתחם באופן בו רישיון הנהיגה ייפסל למשך 36 חודשים, אך מנגד תתאפשר הפעלת מלגזה בלבד בזמן ריצוי הפסילה.

כמו כן ראוי ונכון יהיה לגזור גם עונשים מותנים של מאסר ופסילה.

ביחס לרכיב הפיצוי לנפגעת, הרי שנאשם זה מצוי בחובות כבדים ומפרנס את משפחתו ממספר מקומות עבודה בהם הוא עובד כרתך במפעלים שונים (מפעלי מתכת וכימיקאליים).

כל סכום פיצוי שיקבע בית המשפט לא יכול לייצר פיצוי ממשי לסבל ולכאב שנגרם לנפגעת ולמשפחתה במקרה זה ואין

ברכיב ענישה זה כדי לשקף את עוצמת הפגיעה שהתרחשה, שכן לפי החוק בישראל, הפיצוי הכספי הממשי הוא בהליך נפרד אזרחי לפי הפלת"ד או פקודת הנזיקין.

יחד עם זאת, ולמרות הסתייגויותי לעיל מיכולת רכיב זה לשקף את הנזק הממשי, אני סבור כי נכון וצודק יותר יהיה אם במקום תשלום קנס למדינה, ישלם הנאשם סכום כסף שיתאם את יכולותיו ונסיבותיו ישירות לנפגעת.

לפיכך, הנני דן את הנאשם לעונשים הבאים:

א. הנאשם ישלם לנפגעת (הגב' תמר זריבי) פיצוי כספי בסך של 3000 ₪ תוך 150 יום מהיום. מזכירות בית המשפט תעביר סכום זה לנפגעת (עדת תביעה 24 בכתב האישום) בהתאם לכתובת שתמסור התביעה למזכירות תוך 30 יום מהיום.

ב. הנני פוסל את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון הנהיגה לתקופה של 3 שנים .

מהפסילה בפועל יקוזזו 60 ימי פסילה מנהלית אותם כבר ריצה הנאשם.

הפסילה תחול על כל דרגות רישיון הנהיגה אך תסווג כך שלא תחול על נהיגת מלגזה בלבד.

רישיון הנהיגה יופקד תוך 90 יום מהיום במזכירות בית המשפט **ואם לא יעשה כן יחשב**

הנאשם פסול מיכולת לקבל או להחזיק רישיון נהיגה, אך פסילתו לא תימנה.

ג. הנני פוסל הנאשם מלקבל או מהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 6 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים.

ד. הנני גוזר על הנאשם 5 חודשי מאסר אשר ירוצו במידה והנאשם יבצע ויורשע בביצוע עבירה של גרימת תאונה בה נגרמו חבלות של ממש כתוצאה מנהיגה בקלות ראש והכל תוך 2 שנים מהיום.

ה. **גוזר על הנאשם 4 חודשי מאסר.**

הנאשם ירצה את מאסרו בדרך של עבודות שרות וייתייב ביום 23.2.22 בשעה 08:00

במשרדי הממונה על עבודות שירות הצמודים לכלא באר-שבע לצורך תחילת ביצוע מאסרו במיקום שנקבע בחוות דעת הממונה מיום 4.11.21.

זכות ערעור לצדדים תוך 45 יום מהיום.

ניתנה היום, י"ב אדר א' תשפ"ב, 13 פברואר 2022, נוכחות הצדדים.